

Sygn. akt II Ca 45 /14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Maria Kolcz

SR Radosław Florek (del.)

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa S. G.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w Ś.

o zapłatę 2.144zł

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 4 listopada 2013r., sygn. akt I C 68/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 45/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Świdnicy zasądził od pozwanej (...) Spółki z o.o. w Ś. na rzecz powoda S. G. kwotę 2.144 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2011 r. oraz koszty procesu w kwocie 100 zł, a szczegółowe wyliczenie kosztów sądowych pozostawił referendarzowi sądowemu według ogólnej reguły z art. 98 kpc.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

Powód zakupił w oddziale strony pozwanej w K. drzwi wejściowe (...) ciemny orzech wraz z usługą montażu za kwotę 2.400 zł. Zamiarem powoda był zakup drzwi wejściowych do mieszkania z klatki schodowej w bloku mieszkalnym, z zapewnieniem bezpieczeństwa drzwi i komfortu użytkowania. Powodowi zależało na wyciszeniu zewnętrznych hałasów, solidnym zamku i wizjerze. Dnia 7 lipca 2009 r. drzwi zamontowano. Po dokonanych montażu okazało się, że drzwi mają wizjer zamontowany na wysokości uniemożliwiającej korzystanie z niego osobom poniżej 175 cm wzrostu, co w rodzinie powoda powoduje bezużyteczność wizjera dla większości domowników. Ponadto, w celu zamknięcia drzwi należało drzwiami kilkakrotnie trzasnąć, zamek blokował się, drzwi miały nieestetyczny wygląd z powodu braku otynkowania i listew. Dlatego też w dniu 8 lipca 2009 r., następnie 17 lipca 2009 r. powód zgłosił

reklamację zakreślając termin do usunięcia usterek w trybie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej – do dnia 21 lipca 2009 r. Mimo kilkakrotnej wymiany zamka listwowego na nowy, zamek nadal się zacinał, drzwi zamykały się tylko przez trzaśnięcie, co powodowało duży dyskomfort dla powoda w relacjach z sąsiadami oraz osobami odwiedzającymi go służbowo i prywatnie. Dlatego też dnia 9 grudnia 2009 r. powód złożył kolejną reklamację, wyznaczając termin usunięcia usterek do dnia 23 grudnia 2009 r. Wskazał, że po bezskutecznym upływie terminu zażąda wymiany drzwi na nowe z zamkiem standardowym antywłamaniowym i wizjerem na wysokości 150 cm. Pismem z dnia 27 stycznia 2010 r. strona pozwana uznała za zakończoną sprawę reklamacji złożonych przez powoda. Ponieważ drzwi nadal zamykały się metodą trzaśnięcia, ościeżnica po otwarciu zamykała się samoczynnie, pomiędzy drzwiami a progiem widoczna była smuga światła, co wpływało na brak spełnienia funkcji wyciszenia, drzwi sprężynowały na zawiasach powód zażądał wymiany drzwi na spełniające jego pierwotne oczekiwania, wskazane w piśmie z dnia 9 grudnia 2009 r. W dniu 10 czerwca

2010 r. na zlecenie powoda inspektor nadzoru A. W. stwierdził samoczynne zamykanie się skrzydła drzwi, sprężynowanie ich na uszczelkach (zawiasach), montaż wizjera na wysokości 170 cm. W październiku 2010 r. do strony pozwanej zwrócił się Miejski Rzecznik Konsumentów przedstawiając żądania powoda i ich uzasadnienie faktyczne i prawne. W odpowiedzi strona pozwana wskazała na bezzasadność żądań powoda. Wobec powyższego powód pismem z dnia 4 sierpnia 2010 r. odstąpił od umowy sprzedaży drzwi z dnia 21 maja 2009 r. na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego i zażądał na podstawie art. 494 kc zwrotu kwoty 2.400 zł, powołując okoliczności podnoszone w w/w reklamacjach. Dnia 25 października 2011 r. na zlecenie strony pozwanej K. P. dokonał oględzin przedmiotowych drzwi wskazując na konieczność wymiany zamka z powodu zacinań się języka oraz stwierdził, że drzwi się ciężko zamykają, co powoduje psucie się zamka. Drzwi zamontowane w mieszkaniu powoda posiadają wady i usterki. Skrzydło sprężynuje na zawiasach, zamknięcie drzwi wymaga większej siły, zamek listwowy nie działa normalnie. Wizjer zamontowany jest na wysokości ponadprzeciętnej dla drzwi wewnętrzzklatkowych. Wysokość montażu wizjera czyni go bezużytecznym dla osoby poniżej 175 cm wzrostu. Szerokość progu jest większa od ościeżnicy. Nie posiadają one uszkodzeń wynikających z niewłaściwego użytkowania.

Dokonawszy takich ustaleń Sąd Rejonowy powództwo uwzględnił wskazując, że przez cztery lata sprzedawca nie zdołał uczynić zadość żądaniom powoda usunięcia wad wskazanych przez niego już w pierwszej reklamacji, co uczyniło niemożliwym korzystanie z zakupionych drzwi w sposób co najmniej nieuciążliwy i wykluczało jedną z ich podstawowych dla powoda funkcji - korzystanie z wizjera przez domowników. Strona pozwana nie wykazała, aby powód był informowany o ponadstandardowej wysokości wizjera w drzwiach i konieczności czynienia w tym zakresie zastrzeżeń i skutkach ich braku. Usuwalność niektórych wad wskazana przez biegłych (trzaskanie) pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, skoro przez tyle lat strona pozwana nie zdołała ich usunąć, czyniąc dolegliwe korzystanie z drzwi nie tylko dla powoda, jego domowników, ale także dla jego sąsiadów. Zdaniem Sądu Rejonowego, uzasadniało to odstąpienie przez powoda od zawartej w maju 2009 r. umowy (art. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002 r., nr 141, poz. 1176 ze zm.)). Stosownie zaś do treści art. 494 kc strona pozwana obowiązana była zwrócić powodowi dochodzoną pozewem kwotę. O odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 kc, zgodnie z żądaniem powoda. Postanowienie o kosztach procesu oparł Sąd Rejonowy na podstawie art. 98 kpc, a o kosztach sądowych w myśl art. 108 kpc według zasad z art. 98 kpc .

Sygn. akt II Ca 45/14

W apelacji strona pozwana zarzuciła wyrokowi Sądu Rejonowego:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy wnikliwa analiza istniejących wad i usterek stwierdzonych w drzwiach prowadzi do wniosków, że są one nieistotne, a co za tym idzie – odstąpienie od umowy jest niedopuszczalne; co najwyżej pozostaje roszczenie o obniżenie ceny;

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 9 oraz art. 10 ust. 2 ustawy wymienionej wyżej, w zakresie wad, których powód nigdy nie zgłaszał przed wniesieniem sprawy do sądu, to jest wad dotyczących odchyłek drzwi i posadowienia progu;
3. Naruszenie przepisów prawa materialnego, t.j. art. 4 ust. 1 i ust. 3 ustawy wymienionej wyżej poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy zamówione u powoda drzwi w chwili ich wydania i zamontowania były zgodne z umową, a nadto nadawały się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany a ich właściwości odpowiadały właściwościom cechującym towar tego rodzaju, zaś wady w postaci odchyłek wymagają jedynie wyregulowania;
4. Naruszenie przepisów postępowania, t. j. art. 233 § 1 i 2 kpc i art. 328 § 2 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegającej na zupełnym pominięciu dla oceny braku zasadności odstąpienia powoda od umowy zawartej z pozwaną faktu, że w opinii biegły dr inż. S. S. stwierdził, że wady i usterki w drzwiach są nieistotne, ponieważ możliwe jest ich usunięcie bez konieczności demontażu i wymiany ich na nowe, skutkiem czego Sąd błędnie przyjął zarówno na etapie subsumpcji, jak i wyrokowania, że odstąpienie od umowy przez powoda było uzasadnione;
5. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, a polegającą na przyjęciu, że wysokość zamontowania wizjera jest wadą mimo stwierdzeń biegłego S. S. w pkt. 2.4.3. opinii, nadto pozwana nie wykazała, aby powód był informowany o ponadstandardowej wysokości wizjera w drzwiach i konieczności czynienia w tym zakresie zastrzeżeń i skutkach ich braku, podczas gdy ze zgodnych oświadczeń stron, wyrażonych w zamówieniu towaru wynikają wprost cechy i właściwości zamówionych i zamontowanych drzwi, na które powód wyraził zgodę po uprzednim i dokładnym ich oglądnięciu w punkcie handlowym pozwanej;
6. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że strona pozwana dostarczyła powodowi drzwi niezgodne z treścią zawartej umowy, mimo że usunięcie nieistotnych wad wymaga jedynie regulacji drzwi, co nie można uznać za ich naprawę, a tylko takie czynności były wymagane do poprawy funkcjonowania drzwi;
7. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego polegającego na przyjęciu, że stwierdzone wady są wadami istotnymi, które uzasadniają odstąpienie od umowy, a nie obniżenie ceny sprzedaży.

Wskazując na powyższe domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku

i oddalenia powództwa bądź uchylenia tego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia Sądu I instancji, które są prawidłowe i wbrew stanowisku strony pozwanej znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, jak i ocenę prawną dokonaną przez ten Sąd bez naruszenia zasad z art. 233 § 1 kpc. Wprawdzie strona pozwana wskazuje w apelacji, że naruszony został również § 2 art. 233 kpc, jednakże zarzutu w tym zakresie nie uzasadnia, natomiast Sąd Okręgowy nie stwierdził, aby zachodziły warunki do zastosowania tego przepisu w rozpoznawanej sprawie.

Przede wszystkim nie można zgodzić się ze skarżącym, że w przypadku nabytych przez powoda drzwi nie zachodzi niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową. Za taką niezgodność należy uznać nieprawidłowości, jakie wystąpiły w montażu drzwi, którego dokonały osoby, za które strona pozwana ponosi odpowiedzialność w ramach zawartej umowy sprzedaży (art. 6 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach umowy konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego – Dz. U. 2002.141. 1176) . Przyjmuje się zaś, że nieprawidłowość montażu zachodzi wówczas, gdy powoduje niemożność bądź utrudnienie normalnego korzystania z towaru, zgodnie z celem, dla którego został on

nabyty. Niewątpliwie normalne korzystanie z drzwi nie powinno wymagać od osób z nich korzystających, jak ma to miejsce w przypadku drzwi zamontowanych u powoda, użycia siły w celu ich zamknięcia. Również kwestionowaną przez skarżącą głośną pracę drzwi (trzaskanie) należy uznać za nieprawidłowość montażu, która z oczywistych względów utrudnia normalne z nich korzystanie. Tak funkcjonujące drzwi zakłócają bowiem spokój powodowi i członkom jego rodziny, a także sąsiadom mieszkającym w tym samym budynku i zgłaszającym pod adresem powoda zastrzeżenia do pracy drzwi prowadzących do jego mieszkania. Co więcej, zamek listwowy w drzwiach nie działa normalnie, a jego zamknięcie jest możliwe po mocnym dociśnięciu skrzydła

Sygn. akt II Ca 45/14

drzwiowego do ościeżnicy. Wadliwa instalacja drzwi przyczynia się do blokowania się zamka i konieczności jego wymiany (był już wymieniany trzy razy). Wbrew stanowisku skarżącej Spółki, nieprawidłowości w montażu drzwi powodują duże utrudnienie w korzystaniu z nich, co też pozwalało Sądowi Rejonowemu na ocenę, że jest to istotna niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową. W sytuacji, zaś gdy strona pozwana – mimo podejmowanych prób – nie zdołała dokonać naprawy w zakresie regulacji drzwi w ciągu czterech lat (nie twierdzi nawet, aby próbowała dokonać tego po wskazaniu przez biegłego w opinii w jaki sposób wady, usterki i odchyłki muszą być usunięte i są możliwe do usunięcia bez konieczności demontażu i wymiany drzwi na nowe), to należało uznać, że stosownie do treści art. 8 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, powód miał prawo odstąpić od umowy. Jeśli bowiem pozwana w odpowiednim czasie nie zdołała uczynić zadość żądaniu powoda usunięcia wad montażu drzwi w odpowiednim czasie, a jak wskazano wyżej nieprawidłowości montażu powodowały duże utrudnienie w korzystaniu z drzwi, co zaś stanowi istotną niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową, to powód mógł od umowy odstąpić.

Za istotną niezgodność nabytego towaru z umową prawidłowo też uznał Sąd Rejonowy zamontowanie wizjera w drzwiach na wysokości 1612 mm, która stwarza niewygodę w korzystaniu z tego elementu drzwi, jeśli jest ona dostosowana dla osób o wzroście ok. 1,75 m, podczas gdy w drzwiach wejściowych wizjer montuje się najczęściej na wysokości 1450 – 1500 mm.

Jakkolwiek ma rację pozwana, że powód miał możliwość obejrzenia nabywanych drzwi, gdyż były one w punkcie sprzedaży pozwanej, to jednak należy zauważyć, że były one powieszona na ścianie i powód nie miał możliwości dokonania oceny, jak będzie wyglądało korzystanie z wizjera.

W sytuacji zatem, gdy umieszczenie tego wizjera w drzwiach nie było typowe, to zachodziła konieczność powiadomienia powoda o tym przez sprzedawcę, w ramach udzielania informacji potrzebnych do prawidłowego i pełnego korzystania ze sprzedanego towaru konsumpcyjnego (art. 3 ust. 1 ustawy).

Z powyższych też względów uznał Sąd Okręgowy apelację za nieuzasadnioną i ją oddalił z mocy art. 385 kpc.